

Tijdens de laatste vijftig jaar is er veel over homoseksualiteit gezegd en geschreven. Sommigen zijn op zoek naar biologische of sociologische oorzaken voor de verschillen in seksuele geaardheid. Anderen discussiëren over de wettelijke rechten die mensen hebben om hun seksuele voorkeuren te uiten, en weer anderen verwijzen naar de morele gevolgen van homoseksueel gedrag.

• door Philip Nunn

Homoseksualiteit en de KERK

De discussie rondom homoseksualiteit is verplaatst van de politiek naar de kerk, en nu wordt van christenen gevraagd om antwoord te geven op deze sociale en wettelijke ontwikkelingen. Hoe hebben christenen gereageerd? Sommigen hebben een irrationele angst voor homoseksuelen laten zien. Anderen laten onrespectvol zien dat zij een andere mening hebben, soms gebruiken zij hierbij zelfs fysiek geweld. Het is duidelijk dat zulke reacties niet de goedkeuring van de Heer Jezus kunnen wegdragen. Er is een juiste en een onjuiste manier om 'zout' en 'licht' te zijn in deze wereld (Matt. 5:13-16). Intussen is het wel steeds moeilijker geworden voor een christelijk arts, Bijbelleraar of kerkleider om enige zorgen te uiten rondom de huidige ontwikkelingen zonder gelijk gebrandmerkt te worden als 'liefdeloos', 'intolerant', 'homofob' of als 'religieus fundamentalist.' Moeten Christenen hun mening uitspreken? Welke mening? Levert de Bijbel genoeg bewijs om Gods gedachten over huwelijk en homoseksuele activiteiten te begrijpen?

Onze seksuele geaardheid

De Bijbel maakt geen onderscheid tussen 'seksuele geaardheid' en 'seksuele praktijk.' Dit betekent niet dat er geen verschil is. Onze seksuele geaardheid kan gezien worden als een innerlijke kracht, een verlangen, een druk, iets wat lijkt op honger en dorst. We kunnen de Heer blij of verdrietig maken met de manier waarop we omgaan met die verlangens. We hebben allemaal op verschillende manieren te maken met verleiding. De intensiteit van de verleidingen zal verschillen

tussen mensen, afhankelijk van hun eigen persoonlijke kenmerken. Homoseksuele geaardheid kan gezien worden als een zwakte voor een bepaalde reeks van zonden. Een man met een homoseksuele geaardheid zal een sterkere verzoeking ondervinden richting mannen dan richting vrouwen. We zijn niet verantwoordelijk voor de verzoeken die we ondervinden, en ook niet voor onze seksuele geaardheid. We zijn verantwoordelijk voor ons seksuele praktijk.

...maar God heeft mij homoseksueel geschapen!

Er zijn mensen die zeggen dat, aangezien God hen homoseksueel geschapen heeft, het hun roeping is om de manier waarop God hen gemaakt heeft te uiten. Homoseksueel zijn is net dan zoiets als linkshandig zijn. Maar deze denkwijze levert twee problemen op. Ten eerste is de oorzaak van een homoseksuele geaardheid onbekend. Recente literatuur en de meeste wetenschappers nemen het standpunt in dat seksuele geaardheid waarschijnlijk niet door slechts één factor veroorzaakt wordt, maar door een combinatie van genetische, hormonale, familiale en omgevingsinvloeden. Ten tweede zijn we niet alleen het product van Gods schepping, maar ook van de zondeval. De Bijbel maakt duidelijk dat de intrede van zonde in de wereld de hele schepping grondig heeft geïnfecteerd. Er worden kinderen geboren met fysieke en psychische mankementen, mankementen die ernstige belemmering kunnen vormen en kunnen leiden tot echte pijn en frustratie.

Zelfs als er een genetische oorzaak gevonden wordt voor een homoseksuele geaardheid, is hiervan niet het logische gevolg dat het 'dus' goed is, of dat God hier zijn goedkeuring aan verleent en dat we het uiten van deze seksualiteit zouden moeten goedkeuren. We worden bijvoorbeeld ook geboren met de neiging egoïstisch te zijn, maar God keurt de uiting van dit egoïsme niet goed. Net als egoïsme, koppigheid of drift kan homoseksuele geaardheid ook gezien worden als een defect

dat we bij de geboorte meekrijgen en dat onze aandacht vereist.

Waar gaat de christelijke discussie werkelijk over?

Het traditionele christelijke standpunt is dat seksuele intimiteit en seksuele gemeenschap goed zijn en de zegen van God hebben, maar alleen binnen de context van een huwelijksrelatie tussen een man en een vrouw. Seksuele gemeenschap in welke andere relatie dan ook is zonde. Zo keurt God bijvoorbeeld in sterke mate groepsseks, seks met dieren, seks met dode mensen en alle vormen van homoseksuele seksualiteit af.

Mensen uit het christelijke kamp die huwelijken van mensen van gelijk geslacht goedkeuren zijn het bijna volledig eens met het traditionele christelijke standpunt. Het enige verschil heeft te maken met de definitie van het huwelijk. Voor hen kan een huwelijksrelatie heteroseksueel zijn - als je heteroseksueel geaard bent - of homoseksueel - als je homoseksueel geaard bent. Geeft de Bijbel genoeg handvatten om zekerheid te krijgen over Gods denkwijze in deze materie? Dit is de kern van de discussie.

Argumenten voor het 'homoseksuele huwelijk'

Een groeiend aantal Christenen ondersteunen homoseksuele relaties en nog meer hebben gekozen om over dit onderwerp te zwijgen en niet te veroordelen. Wat voor redenen en argumenten worden gebruikt om het 'homoseksuele huwelijk' te accepteren? Hier zullen we 5 argumenten bekijken en ook een reactie daarop geven.

(1) We houden echt van elkaar: 'De liefde is uit God' (1 Joh. 4:7) en is het belangrijkste in deze wereld (Marc. 12:31). De liefde is zelfs 'de vervulling van de wet' (Rom. 13:10). Twee homoseksuele mensen kunnen echte liefde ervaren. Als God deze gave van liefde geeft aan

twee mensen van dezelfde sekse, hoe kan de kerk het dan bestempelen als zonde?

Liefde is zeker een gift van God, maar het is nooit de enige factor om te kunnen zien of iets goed of fout is. Een man kan liefde voelen voor de vrouw van een andere man, maar dat keurt overspel nog niet goed. Alle echte liefde tussen mensen is door God gegeven, maar de verschillende manieren waarop die liefde geuit kan worden, worden in de Bijbel geordend. Liefde heeft de wet nodig voor een goede besturing.

(2) In Christus is geen man of vrouw: In het begin van de schepping maakte God man en vrouw; Hij maakte hen verschillend. Maar christenen maken deel uit van een nieuwe schepping waarbij het verschil in sekse niet langer speelt: 'Hierbij is geen sprake van Jood of Griek, van slaaf of vrije, van mannelijk en vrouwelijk: gij allen zijt immers één in Christus Jezus' (Gal. 3:28, NBG). In Christus maakt het niet uit of iemand een man of een vrouw is. Een christen is vrij om een medechristen lief te hebben en te trouwen, ongeacht het geslacht van zichzelf en de ander.

Het thema waar Paulus het over heeft in Galaten 3:26-29 is redding, niet huwelijk en seksualiteit. Hij maakt duidelijk wie 'kinderen van God' zijn (vs. 26), wie 'in Christus gedoopt' zijn (vs. 27), wie 'één in Christus Jezus' zijn (vs. 28) en wie 'Abrahams nageslacht en overkomstig de belofte erfgenamen' zijn (vs. 29) omdat zij van Christus zijn. Het punt van Paulus is, dat alle mensen gered kunnen worden en het maakt niet uit of je een man of een vrouw bent.

(3) De Bijbel is cultuurbepaald: De schrijvers van de Bijbel waren beperkt in hun kennis en schreven binnen hun eigen culturele context. De paar verzen waarin homoseksuele relaties in een negatief daglicht worden gezet, zijn een weergave van de cultuur van de schrijver. Vandaag de dag zijn homoseksuele relaties en homoseksuele huwelijken geaccepteerd door de overheid en cultuur en daarom moet de kerk hen ook leren accepteren.

Het is waar dat de Heilige Geest bij het tot stand komen van de Bijbel gebruik heeft gemaakt van de menselijke karakters van elke schrijver. Culturele uitdrukkingen zijn duidelijk aanwezig in de Bijbel. Maar God stelde het heteroseksuele, monogame huwelijk bij het begin in (Gen. 2:24), nog voor er culturen ontstonden. Wat God in het begin zei en wat later door de Heer Jezus bevestigd werd (Matt. 19:4-6) mogen wij niet zomaar veranderen.

(4) Context van afgodendienst: In die tijd werden homoseksuele activiteiten gekoppeld aan afgoderij. Het woord dat vertaald wordt als 'gruwel' of 'gruwelijk' wordt vrijwel altijd geassocieerd met Gods veroordeling van afgoderij en heidense religieuze rituelen. Dus, het doel van de verboden in Leviticus 18 en 20 was om de Israëlieten ervan te weerhouden heidense religieuze activiteiten in te lijven in hun Joodse religie en hebben niets te maken met een liefdevolle, zorgzame, trouwe en stabiele homoseksuele relatie.

Het woord dat vertaald wordt met 'verfoeilijk' of 'gruwelijk' beschrijft Gods ongenoegen, niet alleen met schijnheilige religieuze praktijken, maar ook met sociale zonden als oneerlijkheid, hebzucht, sociale onrechtvaardigheid, leugenlippen en trotse harten (Deut. 25:1-16, Spreuken 12:22, 13:5). Het woord 'gruwel' in Leviticus 18:22 en 20:13 verbiedt niet alleen overspel, incest, seks met dieren en homoseksuele activiteiten als zij gecombineerd werden met afgoderij. Leviticus gaat niet alleen over de ceremoniële aspecten van het Joodse geloof, maar ook het sociale leven onder de mensen van God regelen. De lijst van verkeerde en immorele activiteiten in Leviticus 18 en 20 werden niet hoofdzakelijk als waarschuwing tegen afgoderij genoemd, maar als waarschuwing tegen de heidense cultuur, 'gebruiken' en 'verordeningen' (18:3; 20:23) die niet door Gods volk mogen worden overgenomen.

(5) Het discrimineren van homoseksuelen is onrechtvaardig: In het verleden hebben maatschappij en kerk slaven, donker gekleurde

mensen en vrouwen gediscrimineerd. Gelukkig zijn deze groepen in vele delen van de wereld nu vrij. Het huidige gevecht is om de homoseksuele gemeenschap te bevrijden van discriminatie. Hun rechten worden al veel te lang onderdrukt. Het homoseksuele huwelijk zou volledig goedgekeurd moeten worden en worden behandeld als normaal en gelijk aan het heteroseksuele huwelijk in elke maatschappij en ook in de christelijke kerk.

Het woord 'bevrijding' impliceert een vorm van onderdrukking. Van welke vorm van onderdrukking moeten praktiserende homoseksuele mannen en vrouwen bevrijd worden? Christenen zullen het er over het algemeen mee eens zijn dat homoseksuelen geliefd en geaccepteerd moeten worden, net als elk ander mens, en dat ze gevrijwaard zouden moeten blijven van de vijandelijkheid en homofobie. Maar christenen hebben geen volmacht om een ander aan te moedigen tegen Gods wil in te gaan. Met iets breken dat al juist was of moreel goed, is geen echte bevrijding. Dat is verwarrend. Het woord 'recht' is niet zinvol in deze context.

(6) God werkt ook in kerken die homoseksualiteit accepteren: De christelijke kerken die het homoseksuele huwelijk welkom heten en accepteren als een waardevol alternatief laten ook duidelijk bewijs zien dat God onder hen aan het werk is. De mensen worden echt gered in deze kerken, en redding kan alleen komen door het werk van de Heilige Geest. Gebeden worden ook in zulke kerken beantwoord. Het feit dat God ervoor kiest zulke kerken te zegenen en het werk van actieve homoseksuele predikanten te zegenen is een duidelijk bewijs dat ook God zijn goedkeuring geeft aan het 'homoseksuele huwelijk.'

De God van de Bijbel wil elke verloren zondaar redden, omdat hij van hem houdt. Maar God is ook een heilig God. Hij keurt elke zonde af en veroordeelt die waar die ook gevonden wordt. Hoe kan God werken in een wereld die zo doortrokken is van de zonde? Als God eist dat er geen zonde is in een bediening voor dat Hij zegen schenkt, zal Hij nooit een zegen aan ons

schenken. Het is duidelijk dat God zegent, zelfs wanneer de zonde aanwezig is. Het feit dat God onvolkomen mensen zegent, wil niet zeggen dat Hij hun gebreken goedkeurt. Zonde blijft zonde. Toen Mozes ongehoorzaam was en op de rots sloeg, antwoordde God door de rots doormidden te splijten en er een stroom water uit te laten komen. Gods genade liet dit wonder gebeuren en zo konden de Israëlieten hun dorst lessen. Het is een feit dat God een daad van ongehoorzaamheid van Mozes zegende. De zegen van God die we misschien zien in een kerk, is geen bewijs dat God zijn goedkeuring geeft aan al haar theologie of de levensstijl van haar leiders. Elke zegening is alleen het bewijs van Gods wonderlijke genade.

De positieve Bijbelse visie op het huwelijk Het Bijbelse idee van het huwelijk en seksuele gemeenschap wordt niet gedefinieerd door het geven van een aantal verboden. Het wordt in de Bijbel op een positieve manier gepresenteerd. Het huwelijk is een geschenk en mag genoten worden. De teksten waarin seksuele activiteit bij een huwelijk tussen hetzelfde geslacht en in een andere relatie wordt verboden, zijn door God gegeven om iets goeds te beschermen.

(a) Mozes en het Oude Testament: In Genesis lezen we over Gods oorspronkelijke ontwerp voor een huwelijk: een heteroseksuele eenheid. Het boek Hooglied beschrijft een man en vrouw die plezier beleven aan elkaars lichaam. Ook de profeten houden het huwelijk in ere. Maleachi herinnert zijn lezers eraan dat het God is die een man en een vrouw samenbindt (Mal. 2:14-15). De profeet Jesaja gebruikt het lichamelijke plezier dat een man en zijn vrouw samen kunnen beleven zelfs als beeld van het genoegen wat God beleeft aan Zijn mensen (Jes. 62:5).

(b) Paulus en het onderwijs van de Apostelen: In het Nieuwe Testament worden huwelijk en seksualiteit worden in een zeer positief daglicht gesteld. Maria, de moeder van de Heer Jezus, werd absoluut niet gedegradeerd door haar seksuele intimiteit met Jozef nadat Jezus was geboren (Matt. 1:24-25). De apostel Petrus had een vrouw (Matt. 8:14), net als een aantal

andere apostelen (1 Kor. 9:5). Onder het rijtje van vereisten voor oudsten en diakenen in de lokale kerk, stond ook dat, wanneer iemand getrouwd was, dit een monogame, heteroseksuele relatie moest zijn (1 Tim. 3:2, 8-11; Titus 1:6). Instructies die over het christelijke huishouden gaan, gaan er van uit dat het hier om een heteroseksueel paar gaat, gezien de adviezen over hoe mannen hun vrouw moeten behandelen en omgekeerd (Kol. 3:18-4:1; 1 Petr. 3:1-7). In 1 Korinthe 7 en Efeze 5 besteedt de apostel Paulus bijzondere aandacht aan de man-vrouw relatie.

(c) Het onderwijs van Jezus: Over de visie op het onderwijs van Mozes of de apostel Paulus zou je nog van mening kunnen verschillen, maar de woorden van onze Heer Jezus Christus zouden de doorslag moeten geven voor iedereen die zichzelf een christen noemt. Toen de Farizeeën de Heer Jezus probeerden te betrekken in hun debat over huwelijk en echtscheiding, antwoordde Hij met duidelijk en positief onderwijs over het huwelijk: 'Hebt u niet gelezen dat Hij Die de mens gemaakt heeft, hen van het begin af mannelijk en vrouwelijk gemaakt heeft, en gezegd heeft: Daarom zal een man zijn vader en moeder verlaten en zich aan zijn vrouw hechten, en die twee zullen tot één vlees zijn, zodat zij niet meer twee zijn, maar één vlees? Dus, wat God samengevoegd heeft, laat de mens dat niet scheiden' (Matt. 19:4-6).

Het onderwijs van de Heer Jezus over seks en huwelijk is gebouwd op drie fundamentele beweringen. Ten eerste, schiep God zelf twee menselijke wezens, mannelijk en vrouwelijk. Ten tweede, ontwierp God zelf het huwelijk en stelde het in. En ten derde, voegt God zelf man en vrouw samen. In deze derde bevestiging maakt de Heer Jezus duidelijk dat het huwelijk niet slechts een contract of overeenkomst is tussen mensen, maar een Goddelijke daad waarin God de deelnemers verandert: zij zijn niet langer twee, maar één. Op het beslissende moment van het huwelijk, zegt God dat Hij tussenbeide komt en op de één of andere manier man en vrouw 'samenvoegt'. Deze speciale, unieke en Goddelijke samenvoeging

wordt alleen genoemd met betrekking tot een man en een vrouw.

Geen enkele christen of kerkelijke gemeenschap heeft het recht om wat God in het begin heeft gezegd en wat door de Heer Jezus werd onderschreven, te veranderen of tegen te spreken.

Welke Schriften keuren de homoseksuele praktijk af?

De Bijbelteksten die normaalgesproken gebruikt worden in de christelijke discussie over homoseksualiteit, kunnen in vijf groepen verdeeld worden. We zullen groep voor groep naar deze beperkende teksten kijken.

(1) Gebeurtenissen in Sodom en Gibeā: In Sodom biedt Lot gastvrij onderdak aan twee mannelijke bezoekers (Gen. 19:1-11). In Gibeā biedt een oude man gastvrij onderdak aan een paar reizigers (Richt. 19:14-30). In beide verhalen arriveert een bende mannen 's avonds bij het huis en vraagt de gastheer om de mannelijke gasten naar buiten te brengen, zodat zij met hen gemeenschap kunnen hebben. God veroordeelt de daden van de mannen in beide steden streng.

De zonde in Sodom en Gibeā hadden een duidelijke homoseksuele component; maar deze incidenten zijn complexer omdat het hier ook gaat om de overtreding van regels betreffende gastvrijheid en de intentie om tot een groepsverkrachting te komen met de gasten. Als de bezoekers in Sodom vrouwen waren geweest, zou dit eveneens sterk veroordeeld worden. Deze trieste verhalen laten Gods afkeuring zien van seksuele verdorvenheid, maar bewijzen niet noodzakelijkerwijs dat homoseksueel gedrag altijd verkeerd is. Gezien het feit dat het bewijs van deze twee verhalen niet overtuigend is, is het beter deze niet te gebruiken in de huidige discussie over homoseksualiteit.

(2) Verwijzingen naar mannelijke prostitutie in tempels: De Kanaänitische vruchtbaarheidscul-

tus bestond ook uit mannelijke en vrouwelijke prostitutie als onderdeel van de diensten die aangeboden werden aan tempelbezoekers. We lezen dat de corrupte koningen van Israël en Juda deze praktijken aanmoedigden onder Gods volk en dat dit een gruwel was in de ogen van de Heer (1 Kon. 14:24; 15:12; 22:47; 2 Kon. 23:7). In Deuteronomium 23:17-18 vinden we ook dit duidelijke verbod: 'Er mag onder de dochters van Israël geen hoer zijn; en er mag geen schandknaap zijn onder de zonen van Israël.'

Omdat we niet kunnen bewijzen dat mannelijke en vrouwelijke tempelprostituees de tempelbezoekers homoseksuele en lesbische seks aanboden, kunnen deze teksten niet gebruikt worden voor het veroordelen van homoseksuele activiteiten. Het is zeer waarschijnlijk dat deze tempelprostituees zowel homoseksuele als heteroseksuele diensten aanboden; maar in deze teksten verbiedt God duidelijk afgodenverering en prostitutie. Homoseksuele activiteiten worden hierbij niet expliciet genoemd. Gezien het feit dat het bewijs van deze teksten over tempelprostitutie niet overtuigend is, is het beter deze niet te gebruiken in de huidige discussie over homoseksualiteit.

(3) Verboden in de wet van Mozes: Het volk Israël werd blootgesteld aan de corruptie van Egypte en Kanaän, waar afgoderij, het brengen van kinderooffers en allerlei verschillende vormen van seksuele uitpattingen behoorden tot de dagelijkse praktijk. Onder de wetten die God aan Mozes gaf, vinden we verschillende wetten die sommige vormen van seksuele activiteit expliciet verbieden. Daarbij vinden we ook een duidelijk verbod op homoseksuele praktijken: 'U mag niet slapen met een mannelijk persoon, zoals u met een vrouw slaapt. Dat is een gruwel' (Lev. 18:22), en 'Wanneer een man met een andere man slaapt, zoals men met een vrouw slaapt, dan hebben zij beiden iets gruwelijks gedaan. Zij moeten zeker ter dood gebracht worden. Hun bloed rust op henzelf' (Lev. 20:13).

Welke relatie is er tussen een christen vandaag

en de wet die God door Mozes aan de Israëlieten heeft gegeven? We lezen dat Christus 'de wet van de geboden, die uit bepalingen bestond in zijn vlees teniet gedaan' heeft zodat wij hem nu 'in nieuwheid van Geest dienen' (Ef. 2:15; Rom. 7:6). In het Nieuwe Testament spreekt God direct tot de christen, hier ontvouwt Hij zijn plannen voor de Kerk, de nieuwe gemeenschap. God heeft altijd een goede, liefdevolle en soms onderwijzende reden voor zijn eisen. Daarom is het niet verwonderlijk dat we een aantal duidelijke gelijkenissen zien tussen het Oude en het Nieuwe Testament met betrekking tot Gods normen en waarden. Gods eisen in beide Testamenten zijn nooit willekeurig. Een christen die op zoek is, zal ook ontdekken dat de motivatie om te gehoorzamen verschillend is in beide Testamenten, en dat de morele standaard in het Nieuwe Testament hoger is. Laten we nu de teksten uit het Nieuwe Testament eens bekijken.

(4) De 'tegennatuurlijke' relaties in Romeinen 1: In het eerste hoofdstuk van Romeinen beschrijft Paulus de heidenen uit zijn tijd. Ze waren zich bewust van God als Schepper, maar onderdrukten die waarheid, zodat zij goddeloos en zonder beperkingen van buitenaf konden leven. We lezen dat God hen overgegeven had aan de begeerten van hun lichaam, zodat zij een verdorven leven konden leiden, inclusief 'tegennatuurlijke' seks. Dit 'tegennatuurlijke' gedrag werd, samen met een lijst van andere zonden, zeer veroordeeld door God.

Als je Romeinen 1:24-32 leest, is het volgende belangrijk om te zien: (a) De zonde die aan het licht gebracht wordt, is niet pederastie (seks met jongens), maar dat van mannen die zonde verrichten met mannen. (b) De zonde die aan het licht gebracht wordt is niet gewelddadig of wordt niet geforceerd, maar wordt door beide zijden goedgekeurd, aangezien ze 'in wellust voor elkaar ontbranden' (vs. 27). (c) In dit hoofdstuk staat niets dat suggereert dat de zonden die hier aan het licht gebracht worden slechts zelden voorkwamen of alleen door onverantwoordelijke mensen werd begaan. In dit hoofdstuk verwijst de apostel Paulus naar alle lesbische of homoseksuele activiteiten als 'onnatuurlijk' ongeacht de relationele context, en het vertelt ons dat het zonde is. Mettertijd zullen culturen veranderen, de publieke opinie zal veranderen, de wet van een land zal veranderen, maar homoseksuele gemeenschap zal altijd 'onnatuurlijk' blijven, het zal altijd afwijkend blijven van Gods scheppingsorde. En daarom zal het altijd een daad van zonde blijven.

(5) Activiteiten die tegengesteld zijn aan christelijk gedrag: Het Nieuwe Testament geeft twee lijsten met activiteiten die in tegenspraak zijn met normaal en gezond christelijk gedrag. Beide lijsten bevatten een verwijzing naar homoseksuele activiteiten. Twee verschillende Griekse woorden zijn gebruikt: malakos, letterlijk 'zacht van aard,' verwees naar de man die een passieve rol vervulde binnen de seksuele gemeenschap van een homoseksueel paar, en arsenokoites, letterlijk 'man in bed,' verwees naar de man die de actieve rol speelde.

De eerste lijst kan gevonden worden in 1 Korinthe 6:9-11. Hier staan

beide Griekse woorden in. Het beschrijft hen die het Koninkrijk van God niet zullen beërven. 'Dwaal niet! Ontuchtplegers, afgodendienaars, overspelers, schandknappen [malakoi], mannen die met mannen slapen [arsenokoitai], dieven, hebzuchtigen, dronkaards, lasteraars en rovers zullen het Koninkrijk van God niet beërven. Sommigen van u zijn dat wel geweest, maar u bent schoongewassen, maar u bent geheiligd, maar u bent gerechtvaardigd, in de naam van de Heer Jezus en door de Geest van onze God.'

De tweede lijst kan worden gevonden in 1 Timotheüs 1:9-10. Ook in deze verzen is het woord 'arsenokoitai' te vinden en het beschrijft zulk gedrag als tegen de gezonde leer. 'En als men dit weet: dat de wet niet bestemd is voor de rechtvaardige, maar voor wettelozen en voor opstandigen, goddelozen en zondaars, onheiligen en onreinen, voor hen die vader of moeder vermoorden, voor doodslagers, voor ontuchtplegers, voor mannen die met mannen slapen [arsenokoitai], voor mensenhandelaars, leugenaars, meinedigen en als er iets anders tegen de gezonde leer is.'

Volgens deze tekst krijgen mensen die deelnemen aan homoseksuele activiteiten geen speciale aandacht. God wil elke berouwvolle zondaar volledig vergeven. Maar zij die volharden in het leiden van een leven dat 'tegen de gezonde leer is' en weigeren berouw te tonen en zich ver van hun zonde af te keren, zullen vallen onder hen die 'het Koninkrijk van God niet zullen beërven.' Onze liefdevolle hemelse Vader neemt zonde serieus. Dus dat moeten wij ook doen.

Er is goed nieuws voor de homoseksueel

Veel homoseksuelen krijgen te horen dat ze gehaat worden door christenen en hun God, dat ze niet welkom zijn in de kerk en dat er voor hen geen hoop is. Maar het evangelie is voor iedereen! Wij moeten als christenen berouw hebben van elke veroordelende of vijandige houding ten opzichte van welke groep zondaren dan ook. Jezus houdt ook hartstochtelijk veel van homoseksuelen, net zoveel als van ieder ander. Hij kwam om hen te zoeken en te redden. Het bloed van Jezus kan ook hen rein maken (1 Joh. 1:7). De Heilige Geest kan ook in hen wonen. Zij kunnen ook onderdeel van Gods gezin zijn. Dit is goed nieuws voor de homoseksueel!

Sommige christenen getuigen ervan dat hun seksuele geaardheid veranderde, soms direct, soms na verloop van tijd. Anderen zijn gestopt met hun homoseksuele manier van leven om de Heer Jezus te gehoorzamen, maar blijven een homoseksuele geaardheid ervaren. De verleidingen en innerlijke worsteling blijven. Vergeet niet dat de Heer de pijn kent waar je doorheen gaat, waar je ook mee worstelt. Ook als christenen kennen we de pijn van het leven in een gevallen wereld. Sommigen zijn een ledemaat kwijtgeraakt of kunnen niet langer zien. Anderen leven met een man of vrouw die altijd in een rolstoel zit of op bed moet liggen. Weer anderen zijn uitgeput omdat ze hun best doen een gehandicapt kind op te voeden. Het leven kent een heleboel 'oneerlijke' of onverklaarbare pijnlijke en frustrerende beperkingen. Waarom

‘Moet een christen een ander beoordelen?’

verandert de Heer het toch niet? Dat wordt ons niet verteld. Maar er wordt ons wel verteld over een nieuwe wereld, een nieuw thuis – een huis dat de Heer Jezus zelf voor ons klaarmaakt, waar de frustrerende effecten van zonde niet langer gevoeld zullen worden, waar onze harten niet langer onrustig zullen zijn en waar we voor altijd van de Heer zullen genieten (Joh. 14:1-4).

Moet een christen een ander beoordelen?

Sommige mensen vinden dat het leven van een christen een privéaangelegenheid is en dat geen enkele christen zich in een positie bevindt waarin hij mag oordelen over het leven van een ander. Jezus zei immers zelf: ‘Oordeel niet, opdat u niet geoordeeld wordt’ (Matt. 7:1). Is het maar het beste om je mond te houden over het onderwerp homoseksualiteit? Moeten Bijbelleraren, kerkleiders en christelijke raadslieden de toepassing van deze Bijbelteksten overlaten aan het persoonlijk geweten en de eigen interpretatie?

Toen de Heer Jezus zijn discipelen vroeg niet te oordelen, was het geen bevel om passief te zijn. Hij corrigeerde hun houding wanneer zij iemand wilden helpen of advies wilden geven. Nadat Hij zijn discipelen had gezegd niet te oordelen, vertelde Hij hen hoe zij met een broeder moesten omgaan die gezondigd had. Hij zei: ‘Haal eerst de balk uit uw oog en dan zult u goed kunnen zien om de splinter uit het oog van uw broeder te halen’ (Matt. 7:3-5). Een splinter in iemands oog is niet bepaald een pretje. Het kan dan pijnlijk zijn om hem te verwijderen, het kan enige tijd duren, maar het is wel een positieve, vriendelijke en liefdevolle daad. Zowel het oog als het hele lichaam zullen er van profiteren. Het negeren van de splinter zou wel heel onaardig zijn. Reactie op een duurzame homoseksuele relatie

Wanneer iemand zegt dat hij een christen is geworden, mag je gedurende de tijd die daarop volgt bepaalde veranderingen verwachten. Begeleiding vanuit de Bijbel en geduld zullen hiervoor nodig zijn, maar als een aantal serieuze veranderingen niet plaatsvinden, zullen er grenzen vanuit de Bijbel moeten worden gesteld (2. Thess. 3:14-15). Dit zal vast erg ongemakkelijk en pijnlijk zijn voor allen die hierbij betrokken zijn. Maar het is de manier waarop de Heer wil dat de dingen gebeuren in de gemeente. ‘Ik heb u geschreven in de brief dat u zich niet moet inlaten met ontuchtplegers. Echter, niet in het algemeen met de

ontuchtplegers van deze wereld, of met de hebzuchtigen, of rovers, of afgodendienaars, want dan zou u uit de wereld moeten gaan. Maar nu heb ik u geschreven dat u zich niet moet inlaten met iemand die, terwijl hij een broeder wordt genoemd, een ontuchtpleger is, of een hebzuchtige, of een afgodendienaar, of een lasteraar, of een dronkaard, of een rover. Met zo iemand moet u zelfs niet eten’ (1 Kor. 5:9-11). Wanneer een christen voortdurend weigert zich te laten corrigeren door de Bijbel, moet een gemeente sociaal afstand nemen van die persoon. Hoewel ook ziekenhuizen sommige patiënten soms moeten isoleren, wordt intussen verlangend uitgezien naar gezonde tekenen van herstel. Zo’n tijdelijke isolatieperiode kan overigens ook gezien worden als een uitdrukking van Gods grote genade.

Conclusie

De Bijbel stelt het huwelijk en seksualiteit in een positief daglicht. In zowel het Oude als het Nieuwe Testament wordt het huwelijk gepresenteerd als een unieke band tussen een man en een vrouw, door God zelf met elkaar verbonden. Seksuele intimiteit en seksuele gemeenschap zijn goed en ontvangen Gods zegen, maar alleen binnen de context van een huwelijksrelatie tussen een man en een vrouw. Seksueel contact in welke andere relatie dan ook is zonde en wordt door God sterk afgekeurd. Omdat de normen voor christelijk gedrag beschreven staan in het Nieuwe Testament, zijn Romeinen 1, 1 Korinthe 6 en 1 Timotheüs 1 de sleutelteksten die bestudeerd moeten worden in relatie tot het zoeken van Gods wil ten opzichte van homoseksuele praktijken.

De Bijbel plaatst homoseksuele overtredders in dezelfde categorie als hebzuchtigen, dronkaards, lasteraard en overspeligen. Wanneer dat eenmaal begrepen en gelijkgesteld wordt, heeft de christelijke gemeenschap nog steeds te maken met de uitdaging hoe zij zulke mannen en vrouwen kan helpen om Jezus te vinden en te leven op een manier die Hem welgevallig is. Jezus houdt van alle zondaren en accepteert hen, maar Hij belicht ook hun zondige daden en levensstijl en confronteert hen daarmee. Hij redt en verandert ook vandaag nog steeds levens. Als we het goede voorbeeld van onze Meester willen volgen, moeten we eerst de balk uit ons eigen oog verwijderen. Pas daarna is het mogelijk deze mannen en vrouwen, inclusief homoseksuelen, te zien zoals God hen ziet. Alleen dan zijn we in een positie waarin de Heer ons kan gebruiken de splinter uit hun oog te verwijderen.